

विचारस्तं विनोपदेशाकप्रत्ययेऽपि तत्त्वज्ञाननियमो
भास्ति पूजापतरूपदेशप्रत्ययेऽपीन्द्रविरोचनयोर्मध्ये
विरोजनस्य परामर्शभावेन भ्रान्तत्वश्रुतेः (का० ८०) अतो
गुरुपदिष्टस्य मननमपि कार्यमिति । इत्युक्ते चेदानी-
मयं कस्यैव तत्त्वमस्य पदेशस्य नानाद्वैतैः सम्भावना ।
अथ एतत्त्वमवैधर्म्यं लक्षणाभेदोऽविभागचेति भा० ।

“न कालनियमो वामदेवत्वम्” ४२० सू० “ऐहिकसाधना-
देव भवतीत्यादिज्ञानोदये कालनियमो नास्ति वाम-
देवत्वम् । वामदेवस्य जन्मान्तरीयसाधनेभ्यो मर्भेऽपि
अथा ज्ञानोदयस्तथाग्रसापीत्यर्थः । तथा च श्रुतिः
“तद्धैतत् पश्यन्मृगिषामदेवः प्रतिपेदेऽहं सत्तुरभवं सूर्य-
चेति तदिदमप्येतर्हि य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं
भवतीत्यादिरिति” । अहं सत्तुरभवन्मित्यादिकमवैधर्म्यं ल-
क्षणाभेदपरं सर्वव्यापकताख्यब्रह्मतापरं वा । “सर्वं समा-
ग्रेऽपि ततोऽसि सर्वः” इत्यादि स्मरण्यात् भा० ।

“विरक्तस्यैव हेयज्ञानमुपादेयोपादानं हंसजीवरवत्”
४२२ सू० “विरक्तस्यैव हेयानां प्रकृत्यादीनां ज्ञा-
नमुपादेयस्य चात्मन उपादानं भवति । अथा दुग्ध-
जलयोरेकीभावापन्नयोर्मध्येऽधारजलत्वागेन सारभूत
जीरोपादानं हंसस्यैव न तु काकादेरित्यर्थः” भा० ।
“न कामचारित्वं रागोपहृते शुकवत्” ४२४ सू० “रा-
गोपहृते पुरुषे कामतः सङ्गो न कर्तव्यः शुकवत् । यथा
शुकपक्षी प्रकटरूप इति ज्ञत्वा कामचारं न करोति
रूपबोलेपुपैर्बन्धनमयात् तद्वदित्यर्थः” भा० ।

“गुणयोगाद्बद्धः शुकवत्” ४२६ सू० “तेषां
सङ्गे तु गुणयोगात् तदीयरागादियोगाद्बद्धः स्यात्
शुकवदेव । यथा शुकपक्षी व्याधस्य गुणैरञ्जुभिर्वद्धो
भवति तद्वदित्यर्थः । अथ वा गुणितया गुणबोलेपुपैर्वद्धो
भवति शुकवदित्यर्थः । तथेवोक्तं सौभरिणा “स मे समा-
धिर्जनवासासितमत्स्यस्य सङ्गात् सहसैव नष्टः । परिपहः
सङ्गजतो ममायं परिपहोऽस्य सहाविधित्वाः” भा० ।
“न भोगाद्गमशान्तिर्भवत्” सां० ४२७ सू० “यथा सुनेः
सौभरेर्भोगाच्च रागशान्तिरभूत् एवमग्रेषामपि न
भवतीत्यर्थः । तदुक्तं सौभरिण्येव “आ मृत्युतो नेय मनो-
रथानामनलोऽस्ति विज्ञातमिदं मयाद्य । मनोरथासक्तिपरस्य
चित्तं नो जायते ये परमाद्यसङ्गि” भा० ।

“न सन्नित्तचेतस्य पदेशजीजप्ररोहोऽजयत्” ४२८ सू०
“उपदेशरूपं यज्ज्ञानवृक्षस्य बीजं तस्याङ्कुरोऽपि रागा-

दिमन्नित्तचित्ते नोत्पद्यते अजयत् । यथाऽजनास्ति नये
भाष्योऽशोकमन्नचित्ते वशिष्ठे नोक्तस्याप्युपदेशजीजप्र-
माङ्कुर उत्पन्न इत्यर्थः” भा० ।

“नाभासमात्रमपि सन्नित्तदर्पणवत्” ४२९ सू०
“आपातज्ञानमपि सन्नित्तचेतस्युपदेशाच्च जायते विषया-
न्तरसञ्चारादिभिः प्रतिबन्धात् यथा सन्नैः प्रतिबन्धात्
सन्नित्तदर्पणेऽर्थो न प्रतिबिम्बति तद्वदित्यर्थः” भा० ।

“न तज्जस्यापि तद्गुपता पङ्कजवत्” ४३१ सू०
तज्ज्यादुपदेशाज्जातस्यापि ज्ञानस्योपादेशात्तुगुपता न भ-
वति सामग्र्येणानवोधात् । पङ्कजवत् । यथा बीजस्यो-
त्तमत्वेऽपि पङ्कजोपादीजात्तुगुपता पङ्कजस्य न भवति
तद्वदित्यर्थः । पङ्कजानीयं शिष्यचित्तम्” भा० ।

न्यायपथ ५० न्यायोपेतः पन्थाः शांतः अथ समा० नीमां-
सायास्ते [४००० । २०००० लि० ।

न्यायवृत्तं न० न्यायोपेतं वृत्तं शांतं । श्यास्त्रविहित्वाचारे
न्यायसारिणी स्त्री न्यायं सरति सू-षिनि । युक्तिपूर्वक-
कमांतुधारिण्याम् रीतो बुद्ध्यां तिका० ।

न्याय्यं लि० न्यायादागतः न्यायादनयेतो न्याये भवः वा दिगा०
यत् वा । न्यायसिद्धे न्यायोपेते यौक्तिके न्यायभवे
अथ “सर्वेषामपि तु न्याय्यं दातृं यत्तत्रा मनीषिणः” ।
“न्याय्यं वः शिशुरक्तवान्” मनुः “इदमन्तोत्तरं न्याय्य-
मिति बुद्ध्या विष्टस्य सः” कुमा० । वग्यादि० आद्युदात्ततास्य ।

न्यास ५० निःशेष-कर्मणि, भावे वा घञ् । श्यायद्रव्ये
(गच्छित) अमरः निःशेषशब्दे ४०५२४० तल्लक्षणादि
दृश्यम् । “राज्यं न्यासमिवाभुनक्” रघुः २४० पद्ये श्वि-
न्यासे च हेमच० । “अब्रह्मवित्तेरङ्गन्य सैः कृताङ्गि-
तर्जनेः” सा० ६० “नमयन् सारयुद्धिः पादन्यासेर्बन्धु-
राम्” कुमा० । ४००० “काम्यानां कर्मणां न्यासं सन्ध्यायं
कथये विदुः” गीता । “वक्ष्ये विविदिषान्यासं विद्वन्-
न्यासं च भेदतः । हेतु विदेहसत्ते च जीवन्मुक्ते च तौ
क्रमात्” जीवन्मुक्तिविवेकः । ५० हरदत्तप्रणयेति पदमञ्ज-
रपरपथ्याये व्याकरणमन्यभेदे “अतुल्यपदन्वासा स-
दृष्टिः सन्नित्तवन्ना । शब्दवित्ते नो भाति राजनीतिर-
पस्यशा” माच० “तन्मपराणाद्युक्ते पूजाजपादेः प्राकर्तव्ये
देहावयवभेदेषु वणोद्युक्षारणरूपे ह्युपापारभेदे “अङ्ग-
न्यासकरन्यासो बीजस्यासं तथैव च” वटुकस्तोत्रम् । सा-
मान्यपूजाङ्गन्यासास्तु “आदाहप्रादिकन्यासः करणदि-
क्षतः परम् । अङ्गुलीव्यापकन्यासो हृदादिन्यास एव च”